

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 4Oboer/32/2017
Identifikačné číslo spisu: 1107238419
Dátum vydania rozhodnutia: 29.11.2018
Meno a priezvisko: JUDr. Gabriela Mederová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2018:1107238419.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v exekučnej veci oprávneného: Y., nar. XX.XX.XXXX, bytom H., zastúpeného advokátkou JUDr. Gabrielou Matuškovou, PhD. advokátska kancelária GABE - BB, s. r. o., so sídlom ul. Prof. Sáru č. 44, Banská Bystrica proti povinnému: T., nar. XX.XX.XXXX., F., zastúpenému Advokátskou kanceláriou ATHENA legal, s. r. o., so sídlom M. R. Štefánika 6102/33, Pezinok, o vymoženie 765,92,-eur s príslušenstvom, vedenej na Okresnom súde Bratislava I pod sp. zn. 4Er/1520/2007, o dovolaní povinného proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave, č. k. 18CoE/255/2016-134 z 28. februára 2017, takto

rozhodol:

I. Dovolanie o d m i e t a.

II. Oprávnený m á proti povinnému n á r o k na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Bratislave (ďalej len „krajský súd“ alebo odvolací súd“) označeným uznesením potvrdil ako vecne správne uznesenie Okresného súdu Bratislava I (ďalej len „exekučný súd“), č. k. 4Er/1520/2007-121 zo 7. marca 2016, ktorým zamietol návrh povinného na zastavenie exekúcie zo dňa 13. augusta 2013. V odôvodnení rozhodnutia odvolací súd konštatoval, že povinný neuviedol žiadny právne relevantný dôvod, pre ktorý by mala byť exekúcia podľa § 57 ods. 1 písm. h/ zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch

a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov (ďalej aj len „EP“ alebo „Exekučný poriadok“) zastavená. Skutočnosť, že povinný momentálne nemá finančný príjem ani iný majetok, čo má byť okolnosťou svedčiacou o jeho trvalej nemajetnosti, nesporné nie je. Zastavenie exekúcie pre nemajetnosť musí vychádzať z kvalifikovaných zistení vykonávaných predovšetkým súdnym exekútorom, ktorý zisťuje a zohľadňuje nielen momentálny stav majetku povinného, ale aj jeho vek, zdravotný stav, prípadne ďalšie okolnosti majúce vplyv na možnosť nadobudnutia majetku v budúcnosti a účelnosť pokračovania v exekúcii. Odvolací súd poukázal na skutočnosť, že premlčacia doba súdneho rozhodnutia je upravená v ustanovení § 110 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho

zákonníka (ďalej len „OZ“) a vzhľadom k tomu, že exekučný titul - rozsudok Okresného súdu Brezno, sp. zn. 1C/10/2004 zo dňa 13.10.2005 - nadobudol právoplatnosť dňa 19.02.2007 a vykonateľnosť dňa 22.03.2007, premlčacia doba v danom prípade uplynula dňa 22.03.2017, t. j. 10 rokov odo dňa vykonateľnosti exekučného titulu. Vzhľadom na skutočnosť, že oprávnený podal návrh na vykonanie exekúcie dňa 07.11.2007, t. j. pred uplynutím premlčacej doby, námietka premlčania vznesená povinným nie je dôvodná.

2. Proti uvedenému uzneseniu odvolacieho súdu podal povinný dňa 20. júna 2017 dovolanie, ktorým navrhol zrušiť uznesenie odvolacieho súdu alebo zrušiť uznesenie odvolacieho súdu a zároveň aj uznesenie exekučného súdu a vec im vrátiť na ďalšie konanie, alternatívne aby dovolací súd napadnuté uznesenie odvolacieho súdu zmenil tak, že uznesenie exekučného súdu zrušuje a vec mu vracia na ďalšie konanie. Prípustnosť dovolania odôvodnil povinný ustanovením § 420 písm. f/ zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C. s. p.“), nakoľko malo byť porušené jeho právo na spravodlivý proces.

3. Porušenie práva na spravodlivý proces videl povinný v tom, že súdy oboch inštancií založili svoje rozhodnutia na nedostatočne zistenom skutkovom stave, odvolací súd nenariadil pojednávanie za účelom doplnenia dokazovania a rozhodnutia oboch súdov sú nepreskúmateľné a zmätočné a keďže neobsahujú žiadne dôvody, ktoré sú podstatné pre rozhodnutie súdu (stav majetku povinného a trovy exekučného konania). Na základe uvedeného tento prípad spadá do výnimiek stanovených judikatúrou, kedy nepreskúmateľnosť rozhodnutia zakladá jeho zmätočnosť, a teda je dôvodom prípustnosti dovolania.

4. K podanému dovolaniu sa vyjadril oprávnený, podľa ktorého názoru nie je dovolanie v prejednávacom prípade prípustné, nakoľko nespĺňa predpoklady ustanovené § 420 C. s. p., t. j. dovolaním nie je napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu, ktoré by bolo rozhodnutím vo veci samej alebo rozhodnutím, ktorým sa konanie končí, keďže je nepochybné, že vydaním dovolaním napadnutého rozhodnutia sa exekúcia nekončí. Vzhľadom k uvedenému má dovolací súd odmietnuť podané dovolanie v zmysle § 447 písm. c/ C. s. p. Zároveň uviedol, že nedostatočné zistenie skutkového stavu samo o sebe nezakladá prípustnosť dovolania podľa § 420 písm. f/ C. s. p., nakoľko nedostatočne zistený skutkový stav by musel byť výsledkom nesprávneho procesného postupu súdu, ktorý by takýmto postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že by došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Podľa názoru oprávneného, zo strany konajúceho súdu nedošlo k nesprávemu procesnému postupu, ktorým by došlo k porušeniu procesných práv povinného, keďže povinný mal možnosť sa vyjadrovať a navrhovať dôkazy na podporu svojich tvrdení o údajnej trvalej nemajetnosti, pričom dôkazné bremeno preukázania uvedených skutkových tvrdení spočívalo primárne na povinnom. Zároveň podľa oprávneného nevznikla v odvolacom konaní potreba zopakovať alebo doplniť dokazovanie, pričom nariadenie pojednávania si nevyžadoval ani dôležitý verejný záujem. K námietke nepreskúmateľnosti uviedol, že odvolací súd neprijal skutkový záver, že povinný nemá finančný príjem ani iný majetok, ale podľa jeho názoru ide o prekážky prechodnej povahy a nie o prekážky trvalej povahy. Preto nie je podľa oprávneného dôvod ani na uplatnenie druhej vety stanoviska R 2/2016.

5. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 35 C. s. p.) po zistení, že dovolanie podal včas povinný, v neprospech ktorého bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 C. s. p.), zastúpený advokátom (§ 429 ods. 1 C. s. p.), bez nariadenia pojednávania (§ 443 C. s. p.) dospel k záveru, že tento mimoriadny opravný prostriedok treba odmietnuť.

6. Na stručné odôvodnenie (§ 451 ods. 3 C. s. p.) dovolací súd uvádza, že dovolateľ videl dôvod prípustnosti dovolania v ustanovení § 420 písm. f/ C. s. p.

7. Dovolateľ napadol dovolaním rozhodnutie odvolacieho súdu potvrdzujúce uznesenie exekučného súdu, ktorým zamietol návrh povinného na zastavenie exekúcie zo dňa 13.08.2013. Uvedené rozhodnutie bolo vydané v exekučnom konaní, ktoré začalo dňa 19.11.2007. Pri posúdení otázky prípustnosti dovolania v exekučnom konaní je potrebné vychádzať z prechodného ustanovenia § 243h ods. 1 EP, podľa ktorého sa na exekučné konania začaté do 31. marca 2017 nevzťahuje ustanovenie § 202 ods. 4 EP v znení účinnom od 1. apríla 2017. Ustanovenie § 202 ods. 4 EP v znení účinnom od 1. apríla 2017 vylučuje podanie dovolania a dovolania generálneho prokurátora výlučne v exekučných konaniach, ktoré začali od 1. apríla 2017 (obdobne vid' napr. 1Oboer/8/2017, 3Oboer/5/2017, 4Oboer/9/2017 a 5Oboer/9/2017).

8. S účinnosťou od 1. júla 2016 došlo k zásadnému zúženiu možnosti podať dovolanie proti rozhodnutiam odvolacieho súdu z dôvodu existencie namietaných vád zmätočnosti podľa ustanovenia § 420 C. s. p. Pokiaľ právna úprava účinná do 30. júna 2016 v zásade umožňovala podať dovolanie z dôvodu existencie vád zmätočnosti proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu v zmysle ustanovenia § 237 ods. 1 zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok (ďalej len „O. s. p.“), právna úprava účinná od 1. júla 2016 (ustanovenie § 420

C. s. p.) pripúšťa dovolanie z dôvodu existencie vád zmätočnosti len proti meritórnym rozhodnutiam, t. j. proti rozhodnutiam vo veci samej a z nemeritórnych rozhodnutí iba proti rozhodnutiam, ktorými sa konanie končí. Ide o zmenu, ktorej dôvodom je dôsledné uplatňovanie princípu mimoriadnosti uplatňovania tohto opravného prostriedku. Vzhľadom

k uvedenému je pre posúdenie prípustnosti dovolania rozhodujúci charakter rozhodnutia odvolacieho súdu, proti ktorému dovolanie smeruje.

9. Dovoláním napadnuté uznesenie nie je rozhodnutím vo veci samej. V exekučnom konaní sa podľa ustanovenia § 9a ods. 2 EP (s poukazom na bod 7 sa v predmetnej veci jedná o Exekučný poriadok v znení účinnom do 31. marca 2017) primerane použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku. V zmysle ustanovenia § 9b ods. 5 EP v exekučnom konaní rozhoduje súd uznesením. Meritórnym rozhodnutím sa rozumie rozhodnutie vo veci samej. Pojem „vec sama“ predstavuje predmet konania vymedzený žalobou, resp. návrhom.

O veci samej rozhoduje súd rozsudkom v zmysle ustanovenia § 212 ods. 1 C. s. p. a v prípade, ak súd nerozhoduje vo veci samej, rozhoduje uznesením (§ 234 ods. 1 C. s. p.). Vzhľadom na charakter rozhodnutí, ktoré sú vydávané v exekučnom konaní v zmysle ustanovenia § 9b ods. 5 EP, žiadne rozhodnutie vydané v exekučnom konaní nemožno považovať za rozhodnutie vo veci samej. Okrem charakteru rozhodnutí vydaných v exekučnom konaní tento záver vyplýva aj zo skutočnosti, že v exekučnom konaní súd nerozhoduje o hmotnoprávných nárokoch účastníkov tohto konania (nerozhoduje o veci samej), ale jeho úlohou je zabezpečiť vymożenie nároku priznaného právoplatným rozhodnutím súdu alebo iného orgánu, prípadne vymożenie nároku uznaného povinným subjektom, pričom v exekučnom konaní rozhoduje o existencii alebo neexistencii podmienok (hmotnoprávných alebo procesných) pre začatie, prípadne ďalšie vedenie exekúcie (vid' uznesenie najvyššieho súdu, sp. zn. 3Oboer/25/2017 zo 14. februára 2018).

10. Dovolací súd musí však rovnako skonštatovať, že povinným napadnuté rozhodnutie nepredstavuje ani rozhodnutie, ktorým sa (exekučné) konanie končí. Rozhodnutia, ktorými sa konanie končí, v exekučnom konaní predstavujú uznesenia o zastavení exekúcie v zmysle ustanovenia § 57 ods. 1 EP, prípadne uznesenia o zastavení exekučného konania podľa ustanovení § 38 ods. 3, § 44 ods. 4 a § 50 ods. 5 EP (obdobne uznesenie najvyššieho súdu, sp. zn. 3Oboer/25/2017 zo 14. februára 2018). Na základe uvedeného v exekučnom konaní možno s účinnosťou od 1. júla 2016 podať dovolanie podľa ustanovenia § 420 C. s. p. výlučne proti uzneseniu, ktorým súd exekúciu zastavil,

pričom je zrejmé, že uznesením o zamietnutí návrhu na zastavenie exekúcie sa konanie nekončí.

11. Povinným napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu o potvrdení uznesenia, ktorým exekučný súd nevyhovel návrhu povinného na zastavenie exekúcie, nepredstavuje rozhodnutie vo veci samej a ani rozhodnutie, ktorým sa konanie končí. Dovolací súd vzhľadom na uvedené konštatuje, že dovolanie povinného, v ktorom namietal existenciu vady zmätočnosti podľa ustanovenia § 420 písm. f/ C. s. p., smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému tento mimoriadny prostriedok nie je procesne prípustný.

12. Nakoľko dovolanie povinného smeruje proti uzneseniu odvolacieho súdu, proti ktorému nie je procesne prípustné, najvyšší súd ho odmietol podľa ustanovenia § 447 písm. c/ C. s. p.

13. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania najvyšší súd neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 druhá veta C. s. p.).

14. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.